aerud kättewõtma. Olleme issegi omma lapsepõlwes rahwa suust kuulnud, et ühhes ehk teises sures häddas hüüdsid: Keik Maarja ma rahwas tulgo appi! ja sedda wisi keik mailma Maarjamaaks nimmetasid.

Wata! nenda innimenne eksib õigest ainust Jummalast kõrwale ja hopis ärra, kui sedda maenitsust melest kautab, mis pühha Paulus annab, 1 Tim. ram. 4 peat. 7 salmis: Põlga ärra üllemeeltsed wanna naeste juttud; agga õppeta ennast ikka peäle Jummalat kartma!

## Karjalaskmisse pääw,

Jürrikuu 1. päwal. Se arro pettab mittokord; sest karja ei sünni wäljalasta, ennego lummi muistki on ärralãinud.

## Künni pääw,

Jürrikuu 14mal päwal. Siis peab jälle hakkama kündma. Agga moistlik põllomees sedda ammogi teab, et adra seddamõda mulda tulleb pista, kuida ilmad ja Ma annawad; egga olle aastad ialgi selle polest ühhe arrolissed.

(Jääb polele.)